

Publicerad 2013-11-09 00:33 av Gwendoolyn

Så länge du finns kvar

För att du inte ska försvinna helt ur mitt liv så måste jag smyga på tå omkring dig.
Stänga inne allt jag verkligen känner, all den smärta som bildar ett obeskrivligt kaos inom mig.
Den otroliga smärtan att aldrig kunna säga vad jag verkligen känner, hur jag lider.
Hur smärtsamt det är att hålla det inom mig, att aldrig få prata ut.

Och de stunderna det blir för outhärdligt att hålla allt instängt och något läcker ut, även bara något litet så känns det hemskt, inte bara för risken att få dig att må dåligt, utan mer för att aldrig någonsin få något gensvar, bara tystnad.
En tystnad som är värre än något annat nästan.

Så varför gör jag detta, varför står jag ut?
Jo, för hur otroligt smärtsamt det än är så är ett liv helt utan dig värre.

Hur liten del det än är så är det värt all den smärta jag känner.

Allt är värt det så länge du finns kvar, även om det bara är en liten del.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gwendoolyn med Poeter.se id #46080 innehar upphovsrätten